

Arrest

nr. 141 055 van 16 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 16 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 augustus 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 september 2014 met refertenummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DHONDT, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Chinese nationaliteit en bent u van Tibetaanse origine. U bent geboren in X in de provincie Gansu waar ook Tibetanen wonen (zie blauwe map). Op 2-jarige leeftijd verhuisde u met uw familie naar het Chinese Lhanzhou (zie blauwe map). Uw ouders spraken altijd Chinees met u waardoor u de Tibetaanse taal niet machtig bent. In China maakte u deel uit van een

traditionele dansgroep. In 2004 of 2005 ging u naar Xining voor een optreden. Een vriend van u vroeg u om een doos mee te nemen en daar af te geven aan iemand anders, hetgeen u gedaan hebt. Nadien kwam de politie naar u thuis en arresteerde u. U werd ondervraagd over de doos die u had meegenomen. U werd gedurende 24 uur vastgehouden en dan weer vrij gelaten. Nadien verbleef u nog ongeveer twee maanden bij een tante in een stad niet ver van Lhanzhou. Daarna verliet u China. U reisde met een vals paspoort van Peking naar Duitsland. Vervolgens reisde u verder naar België. Op 25 augustus 2005 diende u een eerste asielaanvraag in. Op 20 februari 2006 werd een beslissing genomen tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. U ging hiertegen in beroep maar op 28 april 2009 werd de beslissing bevestigd. U trok hierop naar de Raad van State maar op 3 juli 2009 werd uw beroep verworpen. Op 21 december 2010 diende u een tweede asielaanvraag in. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer : uw geboorteakte, de geboorteakte van uw dochter en een attest van wettelijke samenwoning met een man van Chinese origine.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren. **Ten eerste hebt u geen enkele notie van de Tibetaanse taal.** Wanneer u gevraagd werd of u een beetje Tibetaans begrijpt verklaarde u dat dit niet het geval was (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Nochtans zijn uw beide ouders van Tibetaanse afkomst maar zouden zij u in het Chinees hebben opgevoed. Het is bevreemdend dat uw ouders hun kinderen niet zouden hebben grootgebracht in hun eigen moedertaal. Daarnaast zou u actief geweest zijn in een traditionele dansgroep van Tibetanen. Dat u met hen optrad en geen woord Tibetaans kent is op zijn minst opmerkelijk. Er mag worden verwacht dat u minstens een aantal basisbegrippen kent, al was het maar van liedjes of slogans. Ook na bijna 10 jaar in België te verblijven spreekt u nog geen woord Tibetaans. Dit toont aan dat u geen enkel contact hebt met de Tibetaanse gemeenschap. **Ten tweede is uw kennis over Tibet en het Tibetaans boeddhisme zeer beperkt.** Zo kende u noch de naam, noch de geboortedatum van de dalai lama (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Nochtans wordt de verjaardag van de dalai lama ook in het buitenland gevierd (zie blauwe map). Evenmin kende u de namen van de twee panchen lama's (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Ook de karmapa lama is u niet bekend (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Verder verklaarde u verkeerdelijk dat de dalai lama in 2006 of 2007 voor het laatst in België is geweest terwijl zijn laatste bezoek dateert van 2012 (zie gehoorverslag CGVS p. 6 en blauwe map). Wanneer u gevraagd werd naar populaire Tibetaanse jongensnamen kon u er slechts vier opnoemen (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Gevraagd naar belangrijke Tibetaanse steden kwam u niet verder dan Labrang, Qinghai (hetgeen geen stad is maar een provincie), Xining, Lhasa, Sichuan (hetgeen eveneens een provincie is) en Khampa (waarmee u waarschijnlijk verwijst naar de traditionele regio Kham) (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Wanneer u gevraagd werd naar namen van kloosters in Tibet kon u enkel Labrang en potala opnoemen terwijl de potala geen klooster is maar de vroegere verblijfplaats van de dalai lama (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Behalve het feit dat er op uw identiteitskaart staat dat u van Tibetaanse origine bent is er geen enkele overtuigende aanwijzing dat dit zo zou zijn. Bovendien dient te worden opgemerkt dat vervalste of op frauduleuze wijze verkregen identiteitsdocumenten in China schering en inslag zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). U legde geen andere stukken of begin van bewijs voor. **Ten derde dient te worden opgemerkt dat u hier in België geen enkel contact hebt met de Tibetaanse gemeenschap.** U verklaarde dat de taal een eerste obstakel is (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Daarnaast wilt u geen politiek rond u. U wilt een gewoon leven (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Opmerkelijk is dat u evenmin deelneemt aan religieuze of culturele activiteiten. De vaststelling dat u op geen enkele wijze betrokken bent bij de Tibetaanse gemeenschap toont aan dat u niet aannemelijk maakt tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren. **Ten vierde bent u niet in het bezit van een green book.** Volgens uw verklaringen zou u er wel één aangevraagd hebben maar niet hebben verkregen (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Dit is een loze bewering die u op geen enkele manier staakt. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier wordt een green book uitgereikt aan alle Tibetanen die geboren zijn in Tibet en zich in het buitenland bevinden of aan iemand waarvan minstens één ouder geboren is in Tibet. De vaststelling dat u geen green book hebt toont eens te meer aan dat u niet aannemelijk maakt van Tibetaanse origine te zijn.

Aangezien u niet aannemelijk hebt gemaakt tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren bestaat er omwille hiervan ook geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Verder dient te worden opgemerkt dat u zich beroept op dezelfde feiten en motieven als degene die u hebt aangehaald in uw eerste asielaanvraag. In het kader van uw eerste asielprocedure stelde het CGVS vast dat uw asielrelaas ongeloofwaardig was. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u zich de feiten die zich in 2005 zouden hebben afgespeeld niet goed herinnert. Zo bleef u zeer vaag in uw verklaringen. U legde nochtans geen attest neer waaruit zou blijken dat u geheugenproblemen heeft. Het is dan ook bevreemdend dat u zich de feiten die aanleiding vormden voor uw vlucht uit China zich niet meer goed herinnert.

Daarnaast werden er ernstige tegenstrijdigheden opgemerkt tussen uw eerdere verklaringen en uw huidige verklaringen. Zo stelde u tijdens uw eerste asielprocedure dat u tweemaal een koffer van uw vriend moest afgeven aan een andere persoon. Dit was in augustus 2004 en maart 2005. In mei 2005 gaf uw vriend u een koffer die u op uw kamer moest bewaren. Wanneer u tijdens uw tweede asielprocedure gevraagd werd hoe vaak u een koffer aan iemand anders moest afgeven verklaarde u dat dit slechts éénmalig was (zie gehoorverslag CGVS p. 4). U kunt zich ook niet meer herinneren in welk jaar dit was. U twijfelt tussen 2004 en 2005 (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Verder verklaarde u tijdens uw tweede asielprocedure dat u werd gearresteerd en gedurende 24 uur werd opgesloten (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Tijdens uw eerste asielprocedure maakte u echter nergens melding van een arrestatie en opsluiting. Verder verklaarde u tijdens uw eerste asielprocedure dat u na uw problemen op hotel hebt verbleven en daarna naar familie van uw moeder in Labrang werd gebracht. Tijdens het gehoor op het CGVS in het kader van uw tweede asielprocedure verklaarde u dan weer dat u na uw vrijlating bij uw tante verbleef in een kleine stad niet ver van Lhanzhou (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Bovenstaande tegenstrijdigheden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor op het CGVS papieren bovenhaalde waarop in het Chinees uw asielrelaas stond geschreven (zie gehoorverslag CGVS p. 5). U wilde dit voorlezen omdat u het zich allemaal niet goed meer herinnerde. Dit toont eens te meer aan dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen.

Er dient te worden opgemerkt dat u bij uw tweede asielaanvraag geen relevante nieuwe documenten aanbrengt. U legde bij uw tweede asielaanvraag louter uw geboorteakte en die van uw dochter neer alsook een attest van wettelijke samenwoning. Deze documenten hebben geen betrekking op uw asielrelaas.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, zijn er geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om haar subsidiaire bescherming te verlenen, minstens om de beslissing te willen vernietigen en terug te sturen voor verder onderzoek.

Verzoekster is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5, 57/6, 2de lid en 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), van de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 4 van richtlijn 2004/83/EG en tenslotte van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.1.2. Stukken

Verzoekster voegt een fotokopie bij van een lidkaart van de 'Tibetan community in Belgium'.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De eerste asielaanvraag van verzoekster werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 26.557 van 28 april 2009. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

De Raad stelde bij voormeld arrest vast dat aan het asielrelaas van verzoekster geen enkel geloof gehecht kan worden. Verzoekster maakt hierdoor niet aannemelijk haar land van herkomst China, te zijn ontvlucht wegens het koesteren van een gegronde vrees voor vervolging, noch wegens het lopen van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing geniet thans kracht van gewijsde.

In haar tweede asielaanvraag volhardt verzoekster in haar ongeloofwaardig bevonden asielrelaas. Ter staving daarvan legde zij daartoe de volgende stukken neer: i) geboorteakte, ii) geboorteakte van haar dochter, iii) attest van wettelijke samenwoning met een Chinese man. Terecht merkte de commissaris-generaal hierover op dat deze documenten inhoudelijk geen betrekking hebben het asielrelaas. Aldus worden geen bewijselementen aangebracht die van die aard zijn dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 26 557 van 28 april 2009 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen. Gezien verzoekster in haar tweede asielaanvraag louter volhardt in het asielrelaas dat in voormeld arrest reeds ongeloofwaardig bevonden werden, bevat de tweede asielaanvraag verder geen nieuwe elementen die aanleiding kunnen geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt dat uit de stukken die zij neerlegde gebleken is dat "*haar ouders in Tibet geboren zijn*" en dat zij daardoor ook van "*Tibetaanse origine*" is dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekster op geen enkele wijze aantoonde dat haar ouders van Tibetaanse origine zijn. Hoe dan ook, verzoeksters eerste asielaanvraag werd reeds afgewezen op grond van het ongeloofwaardig bevonden relaas; dit werd bevestigd door het in kracht van gewijsde gegane arrest van de Raad van 28 april 2009. Dienvolgens kan niet worden ingezien hoe de blote bewering, door enkel officieel document gestaafd, dat verzoeksters ouders in Tibet zouden geboren zijn en zij hierdoor (ondanks haar officiële Chinese naam "*Zhuo Ma Ga*") van "*Tibetaanse origine*" zou zijn, *quod non*, zou kunnen resulteren in een gegronde vrees voor vervolging, dan wel in een reëel risico op ernstige schade ten aanzien van de Chinese volksrepubliek.

Verzoekster toont hoe dan ook haar Tibetaanse origine niet aan. Het enige officiële stuk dat zij hierover neerlegt is haar Chinese identiteitskaart dat haar Tibetaanse origine zou vermelden. Gelet op verzoeksters ongeloofwaardige asielrelaas, haar volstreekte onbekendheid met de Tibetaanse taal en cultuur in samenhang met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier volgens dewelke

vervalste of op frauduleuze wijze bekomen identiteitskaarten in China schering en inslag zijn kon de bestreden beslissing dan ook terecht besluiten verzoeksters identiteitskaart geenszins een bewijs kan vormen van haar beweerde Tibetaanse origine. Ten overvloede blijft verzoekster in gebreke haar 'greenbook' neer te leggen ondanks het engagement hiertoe aangegaan in haar verzoekschrift.

Evenmin de lidkaart van de Belgische vereniging '*Tibetan community in Belgium*', die verzoekster bij haar verzoekschrift voegt is een bewijs van haar Tibetaanse origine. Het betreft immers geenszins een officieel stuk dat uitgereikt werd door de Centrale Tibetaanse Overheid (CTA) waarbij de herkomst wordt vastgelegd maar slechts een lidkaart voor het jaar 2014-2015 waarbij overigens vragen kunnen gesteld worden omtrent de motivatie van verzoekster om een dergelijk lidmaatschap aan te vragen, negen jaar na haar aankomst in België in 2005.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen betreffende de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst, de Volksrepubliek China, een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch dat zij aldaar een reëel risico op ernstige schade zou koesteren in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoekster vraagt *in fine* van haar verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER